

knihy, je-li so nětčishe pobrachowanje serbskich kandidatow dlěje wobsteji abo posdžischo so sašo wróczi, wobohim wobyrroczenym serbskim wobřadam, kiž suano sa dołho žaneho serbskeho duchomneho njedostanu, abo pschi dlěžschej thorořci duchomneho, sa kotrehož so czežto sastupniř namaka, na serbskich kemschenjach wopokasacz.

Wobřebje pak, lubi lutherszy Šerbjo, tele předarřke knihy w šwojich domach wužiwa jze! Wopytujze, kaž dołho waš Bóh luby Ruješ na thorořožo njepokoži, šwěru šwój Boži dom a bjeřcze tam nutrnje k wutrobje, šchtož wam wasch spowjedny wótz k waschemu šbožu s Božeho šłowa wudželi a wukladze. Pschi tym pak budze k waschemu duchomnemu pošplnjenju a wobohaczenju šłuzicž, hdnyž, šwoje předarřke knihy wužiwa jo, na šwojej duschi šhonicze: „Wšchelaše dary šu, ale jedyn Duch je.“ Kaš khwalobne a sa wěčnoscz wužitne je to šwěrne waschnje, kotrež je so wot našich bohobojasných wótzow šem w Šerbach wukhowało a so hišcze dženšnišchi džen w nětkotrym požohnowanym domje wobarnuje, so šobotu wjeczor abo njedželu po wobjedze hospodař šebje a šwojich domjaznych hišcze s předowanjom se šwojich předarřkich knihow natwari. — Našche předarřke knihy chzedza pak tež wobřebje sa domjazu klětku šłuzicž wschitkim tym, kotrymž je njemóžne wokoło zyrkwineje klětki so šhromadžicž, thorym, šłabym a starym, kiž njemóža ke mschi thodžicž, — kaž tež wschitkim tym, kotsiž dyrbja po domjaznym porjedze kóždu druhu abo třeczu njedželu domach wostacz. — A kaš wužitne budzeja, da-li Bóh, tute našche předarřke knihy wam, wy šynojo a džówki našeho serbskeho luda, pschi waschim pschebnywanju w zusbje, hdžež dyrbicze njedželu jako njedželu teje dobroty parowacz, so by so wam s Božeho měšta šłowo žiwjenja pschipowjedało we waschej lubej maczernej ryczi,